

ОДЕСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ЦЕНТР ГРОМАДСЬКОГО ЗДОРОВ'Я МОЗ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК ВИЩОЇ ОСВІТИ УКРАЇНИ
АКАДЕМІЯ НАУК ВИЩОЇ ШКОЛИ УКРАЇНИ
БАТУМСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ШОТА РУСТАВЕЛІ (ГРУЗІЯ)
РИЗЬКИЙ ПІВНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ (ЛІТВІЯ)
БАЛТІЙСЬКА МІЖНАРОДНА АКАДЕМІЯ (ЛІТВІЯ)
WORLD ASSOCIATION FOR POSITIVE AND TRANSCULTURAL PSYCHOTHERAPY
(НІМЕЧЧИНА)
DARE INNOVATIONS (УГОРЩИНА)
КАГУЛЬСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ БОГДАНА ПЕТРИЧЕЙКА
ХАШДЕУ (МОЛДОВА)
НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ О.О. БОГОМОЛЬЦЯ
КРЕМЕНЧУЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ МИХАЙЛА ОСТРОГРАДСЬКОГО
НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «КИЄВО-МОГИЛЯНСЬКА АКАДЕМІЯ»
ІНСТИТУТ ПСИХОЛОГІЇ ІМЕНІ Г. С. КОСТЮКА НАПН УКРАЇНИ
УНІВЕРСИТЕТ КОРОЛЯ ДАНИЛА
ЦЕНТР УКРАЇНСЬКО-ЄВРОПЕЙСЬКОГО НАУКОВОГО СПІВРОБІТНИЦТВА

III МІЖНАРОДНА НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ

«СУЧАСНІ НАПРЯМИ ЗМІН В УПРАВЛІННІ ОХОРОНОЮ ЗДОРОВ'Я: МОДЕРНІЗАЦІЯ, ЯКІСТЬ, ПСИХОЛОГІЯ ТА КОМУНІКАЦІЯ»

28 травня 2026 року
м. Одеса, Україна

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ КОНФЕРЕНЦІЇ:

Шнайдер Станіслав Аркадійович – в.о. ректора Одеського національного медичного університету, доктор медичних наук, професор, член-кореспондент НАМН України, заслужений діяч науки і техніки України;
Запорожан Валерій Миколайович – голова Вченої Ради Одеського національного медичного університету, доктор медичних наук, професор, академік НАМН України;
Орабіна Тетяна Миколаївна – заступник генерального директора Центру громадського здоров'я МОЗ України, асистент кафедри менеджменту охорони здоров'я Національного медичного університету імені О.О. Богомольця, PhD;
Марічерета Валерія Геннадіївна – перший проректор Одеського національного медичного університету, голова групи експертів МОЗ за напрямом «Акушерство та гінекологія» – експерт-консультант Міністра охорони здоров'я України, доктор медичних наук, професор, академік НАМН вищої освіти України;
Дідманідзе Ібраїм – керівник Центру мов та інформаційних технологій факультету освіти Батумського державного університету імені Шота Руставелі (Грузія);
Дьяков Роман – президент правління Ризького північного університету, доктор технічних наук, професор, академік (Латвія);
Волков Владислав – ректор Балтійської міжнародної академії, доктор суспільних наук, доцент (Латвія);
Марошвельді Дора – засновниця та генеральна директорка DARE Innovations;
Врабіс Сільвія – кафедра історії та теорії освіти факультету гуманітарних та педагогічних наук Державного університету «Богдан Петричейку Хашідеу», доктор психологічних наук (Молдова);
Бориц Вікторія Ігорівна – професор кафедри менеджменту охорони здоров'я та психології Одеського національного медичного університету, доктор економічних наук, професор;
Наконечний Олександр Григорович – президент Академії наук вищої школи України, доктор фізико-математичних наук, професор, академік Національної академії наук України;
Труніна Ірина Михайлівна – завідувач кафедри менеджменту і маркетингу Кременчуцького національного університету імені Михайла Остроградського, доктор економічних наук, професор;
Векшовець Тетяна Андріївна – професор кафедри менеджменту охорони здоров'я Національного медичного університету імені О.О. Богомольця, директор ННЦ «Бізнес-школа НМУ імені О.О. Богомольця», доктор медичних наук, професор;
Рудінська Олена Володимирівна – завідувач кафедри менеджменту охорони здоров'я та психології Одеського національного медичного університету, кандидат економічних наук, доцент;
Храпкіна Валентина Валентинівна – професор кафедри менеджменту, маркетингу та підприємництва Національного університету «Києво-Могилянська академія», доктор економічних наук, професор;
Бабієнко Володимир Володимирович – завідувач кафедри гігієни, медичної екології та громадського здоров'я Одеського національного медичного університету, доктор медичних наук, професор;
Опря Євген Васильович – завідувач кафедри психіатрії, наркології, медичної психології та психотерапії Одеського національного медичного університету, доктор медичних наук, професор;
Литвиненко Ольга Дмитрівна – професор кафедри менеджменту охорони здоров'я та психології Одеського національного медичного університету, доктор психологічних наук, професор;
Сердюк Людмила Захарівна – головний науковий співробітник лабораторії психології особистості імені П.Р. Чамати Інституту психології імені Г.С. Костюка НАПН України, доктор психологічних наук, професор;
Халік Олена Олександрівна – завідувач кафедри психології Університету Короля Данила, кандидат психологічних наук, доцент;
Кусик Наталія Львівна – начальник навчально-методичного відділу, доцент кафедри менеджменту охорони здоров'я та психології Одеського національного медичного університету, кандидат економічних наук, доцент.

С 91 Сучасні напрями змін в управлінні охороною здоров'я: модернізація, якість, психологія та комунікація: Міжнародна наукова конференція. За заг. ред. проф. В. Г. Марічерета, 28 травня 2026 року, м. Одеса. Львів – Торунь : Liha-Pres, 2026. 452 с.
ISBN 978-966-397-640-2

До збірника матеріалів конференції увійшли тези доповідей, які стали предметом обговорення учасників Міжнародної наукової конференції «Сучасні напрями змін в управлінні охороною здоров'я: модернізація, якість, комунікація» у м. Одесі 31 травня 2024 року у Одеському національному медичному університеті.

Збірник зібраний науковими фахівцями Одеського національного медичного університету і розрахований на наукових та науково-педагогічних працівників, здобувачів вищої освіти.

УДК 351.77-048.35(062.552)

© Одеський національний медичний університет, 2026
ISBN 978-966-397-640-2 © Українсько-польське наукове видавництво «Liha-Pres», 2026

Короткострокова психологічна допомога в медичних закладах: ефективність та організаційні аспекти впровадження	
Кантарьова Наталія Василівна	330
Психологічні особливості механізмів розвитку самоприйняття в осіб із підвищеною тривожністю	
Коваленко Лана Леонідівна.....	334
Психологічні механізми формування стресостійкості у дорослих на прифронтових територіях України	
Ковальова Марія Володимирівна, Клігман Ганна Миколаївна	338
Парадоксальна роль емпатії у структурі резильєнтності практикуючих психологів під час війни	
Ковальова Марія Володимирівна, Лесочко Ганна Володимирівна	342
Психологічні чинники розвитку емоційного інтелекту у молоді	
Ковальова Марія Володимирівна, Литовченко Ірина Сергіївна.....	346
Психологічні особливості саморегуляції фахівців допомагаючих професій в умовах хронічного стресу	
Ковальова Марія Володимирівна, Мангул Оксана Сергіївна.....	349
Емоційний інтелект як основа формування соціального статусу підлітків	
Левченко Аліна Юрївна	353
Психологічні механізми допомоги клієнтам із психосоматичними розладами	
Литвиненко Ольга Дмитрівна, Лстуча Наталія Володимирівна.....	359
Психологічні особливості переживання самотності жінками середнього віку в умовах воєнного стану	
Литвиненко Ольга Дмитрівна, Старцева Анна Василівна.....	361
Теоретичні аспекти зв'язку стилів прив'язаності та задоволеності романтичними стосунками у дорослих людей	
Литвиненко Ольга Дмитрівна, Широкова Марія Сергіївна.....	364
Психологічні механізми цифрового виснаження у дорослих користувачів соціальних мереж	
Мусаєва Вікторія Павлівна	367
Особливості перебігу панічних атак у цивільного населення в умовах воєнного стану та їх психокорекція	
Пєнова Інга Костянтинівна	371
Вплив стилів виховання на формування самооцінки підлітків	
Питлюк-Смеречинська Олександра Дмитрівна, Запхуляк Олег Зіновійович, Іванова Наталія Миколаївна.....	375

Література:

1. Романовська О. О., Крутько Г. В. Проблема психологічної ізоляції та самотності в умовах війни. *Теорія і практика управління соціальними системами: філософія, психологія, педагогіка, соціологія*. 2024. № 2. С. 86–107. <https://doi.org/10.20998/2078-7782.2024.2.08>
2. Леонова І. М. Соціально-психологічні чинники, які впливають на самотність жінок-мешканок тимчасово окупованої території. *Габітус*. 2021. № 22. С. 132–138. <https://doi.org/10.32843/2663-5208.2021.22.23>
3. Леонова І. М. Соціально-психологічні особливості переживання почуття самотності жінками – внутрішньо переміщеними особами. *Вчені записки Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського. Серія: Психологія*. 2021. № 1. С. 51–56. <https://doi.org/10.32838/2709-3093/2021.1/09>

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-640-2-99>

ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ЗВ'ЯЗКУ СТИЛІВ ПРИВ'ЯЗАНOSTІ ТА ЗАДОВОЛЕНOSTІ РОМАНТИЧНИМИ СТОСУНКАМИ У ДОРОСЛИХ ЛЮДЕЙ

Литвиненко Ольга Дмитрівна

доктор психологічних наук,

професор кафедри менеджменту охорони здоров'я та психології

Одеський національний медичний університет

м. Одеса, Україна

Широкова Марія Сергіївна

здобувачка вищої освіти

Одеський національний медичний університет

м. Одеса, Україна

Актуальність дослідження обумовлена потребою ґрунтовного аналізу психологічних чинників, що впливають на якість романтичних стосунків. Стили прив'язаності, концептуалізовані Дж. Боулбі та М. Ейнсворт і надалі розвинені в теорії дорослої прив'язаності К. Хейзен і П. Шейвера, розглядаються як відносно стабільні внутрішні моделі сприйняття себе та інших. Вони мають істотний вплив на рівень задоволеності партнерством, інтенсивність конфліктів, емоційну близькість і загальну стійкість взаємин. Особливого значення

дослідження цього взаємозв'язку набуває в сучасних умовах воєнного стану в Україні, оскільки пережитий травматичний досвід може посилювати прояви тривожного та унікального стилів прив'язаності, що ускладнює формування гармонійних партнерських відносин.

У контексті динамічних соціальних трансформацій, цифровізації способів комунікації та впливу потужних стресогенних факторів (військові дії, економічна нестабільність, глобальні кризи) сучасні романтичні стосунки стають більш уразливими. Проблема незадоволеності взаєминами залишається однією з провідних причин розлучень, виникнення психологічного дистресу та зниження загального рівня психологічного благополуччя. Результати вітчизняних і міжнародних досліджень свідчать, що значна частина дорослих у тривалих стосунках (приблизно 40–60 %) демонструє високий рівень незадоволеності, що нерідко пов'язано з неусвідомленими моделями емоційної взаємодії, сформованими в ранньому дитинстві.

Сучасна психологічна наука розглядає прив'язаність як фундаментальний біопсихосоціальний конструкт, що формує внутрішні робочі моделі себе та значущих інших і продовжує активно впливати на емоційну регуляцію, міжособистісну поведінку та якість близьких стосунків протягом усього життя.

Чотириосновна модель стилів прив'язаності (безпечний, тривожно-зайнятий, дистанційно-унікальний та боязко-унікальний), розроблена К. Бартолом'ю та Л. Горовицем і підтверджена численними емпіричними дослідженнями, є найбільш валідною і широко застосовуваною в сучасній психології [1]. Українські дослідження доповнюють міжнародні дані, демонструючи культурну специфіку та посилення невпевнених стилів прив'язаності в умовах воєнного травматизму.

Партнерські стосунки у дорослих людей постають як складна динамічна система, що включає різноманітні типи та види: зареєстровані та незареєстровані, моногамні та консенсусно-немоногамні, короткотермінові, довготермінові, дистанційні та віртуальні.

Сучасні соціально-економічні трансформації, цифровізація комунікацій і воєнні реалії України зумовлюють зростання частки незареєстрованих та дистанційних форм стосунків, а також зміну їхньої функціональної спрямованості в бік прагматичної підтримки та емоційної безпеки. Теорія трикутника любові Р. Стернберга та її сучасні валідації дозволяють систематизувати психологічні компоненти стосунків і пов'язати їх зі стилями прив'язаності [6].

Сучасні дослідження однозначно свідчать, що безпечний стиль прив'язаності є найадаптивнішим і найсильніше корелює з високою задоволеністю стосунками, емоційною близькістю, конструктивним

розв'язанням конфліктів та стабільністю пари. Особи з безпечним стилем демонструють позитивні внутрішні моделі себе («я вартий любові») та інших («інші надійні»), що дозволяє їм комфортно балансувати між близькістю та автономією.

Емпіричні дані Рокоча на вибірці 50 українських подружніх пар у воєнний період показали статистично значущий позитивний зв'язок між безпечним стилем і рівнем задоволеності шлюбом ($r = 0,68$, $p < 0,01$), емоційною близькістю та зниженою конфліктністю навіть за умов міграції та економічної нестабільності [3].

Аналогічні результати отримано в польських дослідженнях [4], де безпечна прив'язаність до співдружжя пояснювала до 45 % варіації задоволеності шлюбом у батьків дітей дошкільного та молодшого шкільного віку. Міжнародні мета-аналізи [5] підтверджують, що безпечний стиль сприяє вищій інтимності, кращій комунікації та нижчому рівню ревності, що особливо важливо в умовах хронічного стресу.

Натомість тривожно-зайнятий стиль прив'язаності асоціюється з гіперактивацією системи прив'язаності, що проявляється в постійному пошуку підтвердження любові, страхом відмови, ревностями та емоційною залежністю. Такі особи часто провокують конфлікти через гіпервігильанцію сигналів відкидання, що призводить до циклів «переслідування–відсторонення» в парі.

Дослідження на українській молоді виявило, що тривожний стиль значуще знижує якість романтичних стосунків, особливо в жінок, де кореляція з показниками довіри, інтимності та відданості була сильнішою негативною порівняно з чоловіками [2]. У контексті війни тривожність посилюється через сепарацію та втрати, тривожно-амбівалентний стиль разом із фрустрацією потреби в компетенції був значущим предиктором ПТСР і неконструктивних захисних механізмів.

Найсуттєвішим теоретичним висновком є доведений вплив стилю прив'язаності на всі ключові параметри партнерських стосунків: емоційну близькість, якість комунікації, рівень конфліктності, сексуальну задоволеність, стабільність пари та загальну суб'єктивну задоволеність.

Безпечний стиль виступає надійним предиктором гармонійних, стабільних і задовільних стосунків, тоді як невпевнені стилі (особливо тривожно-зайнятий і боязко-унікальний) суттєво підвищують ризик дисфункціональних патернів, емоційного вигорання та розриву відносин. Воєнний контекст в Україні посилює негативний вплив невпевнених стилів, але водночас створює умови для потенційної корекції через терапевтичні втручання, зокрема емоційно-фокусовану терапію.

Отже, теоретичний аналіз засвідчив, що стиль прив'язаності є стрижневим психологічним фактором, який опосередковує якість

і задоволеність партнерськими стосунками у дорослих. Водночас залишається недостатньо вивченим взаємозв'язок стилів прив'язаності з рівнем задоволеності в українських умовах воєнного часу, особливості цього зв'язку в різних вікових і статевих групах, а також ефективність психолого-корекційних програм, спрямованих на переформування дисфункціональних стилів прив'язаності.

Література:

1. Бартолом'ю К. Самооцінка генералізованого типу прив'язаності *Психологічні науки*. – 1991 (укр. адапт. 2022). № 1. С. 45–62.
2. Плахотнюк М. В. Вплив стилю прив'язаності на характер романтичних стосунків у молоді. Одеса : ОНУ, 2025. 98 с.
3. Рокоча Д. Б. Вплив типів прив'язаності дорослих на якість подружніх стосунків. Тернопіль : ТНТУ, 2025. 198 с.
4. Marmola M. Styl przywiązania do współmałżonka a poziom satysfakcji z małżeństwa u rodziców dzieci przedszkolnych i wczesnoszkolnych na wsi i w mieście. *Fides et Ratio*. 2025. № 62 (2). S. 1–17. DOI:10.34766/j4e7zd39
5. Feeney J. A. Adult romantic attachment: developments in the study of couple relationships. Handbook of attachment. Guilford Press, 2016. P. 435–463.
6. Sternberg R.J. A triangle Theory of love. *Psychological Review*.

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-640-2-100>

ПСИХОЛОГІЧНІ МЕХАНІЗМИ ЦИФРОВОГО ВИСНАЖЕННЯ У ДОРΟΣЛИХ КОРИСТУВАЧІВ СОЦІАЛЬНИХ МЕРЕЖ

Мусаєва Вікторія Павлівна

здобувачка вищої освіти

Одеський національний медичний університет

м. Одеса, Україна

Цифрове виснаження – феномен, який за останнє десятиліття став одним із ключових викликів цифрової епохи. Соціальні платформи стали не лише засобом комунікації, а й інструментом професійної взаємодії, отримання інформації та соціального порівняння. Разом із позитивними можливостями цифрового середовища посилюється проблема цифрового виснаження, що проявляється у психоемоційному перевантаженні, когнітивній втомі, зниженні концентрації уваги, емоційному вигоранні та підвищенні рівня тривожності. Дослідження